

Nr 129

Av herr Johansson i Öckerö m. fl., om anslag till säkerhetsutrustning på lotsbåtar.

(Lika lydande med motion nr 44 i Första kammaren)

I årets statsverksproposition anmäler statsrådet och chefen för handelsdepartementet under tionde huvudtiteln vid framställningen om anslag till Lots- och fyrstaten: Omkostnader, (sid. 166—169) en hemställan från sjöfartsstyrelsen om särskild medelsanvisning för komplettering av säkerhetsutrustningen å lotsbåtar. Till grund för yrkandet ligger en inom styrelsen verkställd expertutredning, föranledd av en framställning från Lotsförbundet.

Lotsbåtarna vid rikets lotsplatser användes för utsättning av lots till lotsökande fartyg, hämtning av lots efter slutförd lotsförrättning, prickningsarbeten och eljest förekommande transporter samt i åtskilliga fall till sjöräddningsföretag. För att kunna fullgöra sina funktioner under praktiskt taget alla förekommande väderleksförhållanden bör båtarna till utformningen vara ändamålsenligt konstruerade och försedda med bästa möjliga säkerhetsanordningar. Erfarenheten har visat att verkets personal vid fullgörandet av sina åligganden ofta är utsatt för stora risker. Sjöfartsstyrelsen är av den uppfattningen att intet bör underlåtas för att så långt möjligt är eliminera dessa risker. Lotsbåtarnas medverkan i sjöräddningen har under senare år alltmer ökat i betydelse. Detta har ytterligare accentuerats genom småbåtsväsendets snabba expansion. Stora krav måste jämväl ställas på sjödugligheten och utrustningen hos de motorbåtar som nyttjas såsom förbindelsebåtar vid fyrplatser och fyrskepp. Dessa motorbåtar har ofta att tillryggalägga långa sträckor över öppet hav eller utefter oskyddad kust.

Den inom sjöfartsstyrelsen verkställda utredningen visar att stora brister föreligger i fråga om båtarnas utrustning. Styrelsen föreslår därför att nuvarande utrustning kompletteras med bl. a. gummiflottar, livbojar, lättmetallejdare, eldsläckare, rundradiomottagare, nödsignaler och flytvästar. De föreslagna materialslagen och antalet av varje slag utgör ett absolut minimum av vad som erfordras för att utrustningen skall uppnå nöjaktig standard för båtar, som skall kunna uppträda till sjöss och biträda andra fartyg under de sämsta väderleksförhållanden.

Statstjänstemannaförbundet, Lotsförbundet och Civilförvaltningens personalförbund, vilka företräder respektive lotspersonalens och båtmännens intressen, har helt anslutit sig till sjöfartsstyrelsens förslag.

Det sammanlagda medelsbehovet för utrustningskompletteringen uppgår till 325 000 kronor. Härav har 25 000 kronor yrkats under anslaget Viss utrustning för statlig sjöräddningsverksamhet. Återstående 300 000 kronor föreslås anvisas under särskilt anslag och bör ställas till förfogande så snart som möjligt. Sjöfartsstyrelsen vill dock icke motsätta sig en uppdelning av beloppet på en treårsperiod med 100 000 kronor för budgetåret 1962/63.

I förevarande fall är det obegripligt att sjöfartsstyrelsens anslagsförslag icke vunnit regeringens gillande. Den till anskaffning föreslagna utrustningen är av ren säkerhetskaraktär och utgör ett minimum av vad som erfordras. Det är nödvändigt att sjöfartsverkets båtutrustning hålles i sådant skick att säkerheten för lots- och fyrstatens personal icke äventyras. Ej heller får sjöfartens och fiskets säkerhetskrav eftersättas genom att lotsarna ej kan gå till sjöss under svåra väderleksförhållanden. I sammanhanget må erinras om att under sistlidna höst två drunkningsolyckor inträffat i samband med lotsbyte.

På sålunda anförda grunder hemställer vi,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts förslag under tionde huvudtiteln (64) 4. Lots- och fyrstaten: Omkostnader måtte i anslutning till sjöfartsstyrelsens förslag uppräknas anslaget med 50 000 till 6 141 000 kronor.

Stockholm den 24 januari 1962

Olof Johansson

Carl Eric Hedin

Gunnar Carlsson

Bengt Arweson

Ernst V. Staxäng

John Eriksson

i Bäckmora

Hans Levin

Olle Westberg

Lennart Mattsson

Carl E. Johansson

S. Gustafson

i Göteborg
